

Lov blev vedtagen her, hvorved de saakaldte slesvigiske Districter bleve indlemmede i Kongeriget, og al den Overræffelse, som de paagjældende Districter have oplevet i disse 4 Aar, er ubefrivelig. Det Lovforslag, som her foreligger, er en ny Anledning til med et Par Ord at komme tilbage dertil. I Landstinget har Lovforslaget været behandlet i et Udvalg, hvis Formand (Rosenorn-Teilmann) i sin Tid var Kirke- og Underviisningsminister, og først 3 Aar efter Incorporationen er dette samme ærede Medlem kommet til den Anskuelse, at der i saa Henseende maatte forelægges et Lovforslag, og først efter 4 Aars Forløb kommer man til den Anskuelse, at skal der forelægges et Lovforslag om denne Materie, skal det være, ikke af Cultusministeren, men af Indenrigsministeren. Det, som gør disse Forhold saa mærkværdige, er, at de vel ere slesvigiske, men dog i mange Retninger ere kongerigiske. Og ikke nok dermed, thi selv i de Retninger, hvori de ere kongerigiske, gjælder dog ikke den almindelige kongerigiske Lovgivning, men en speciel kongerigsk Lov, og naar jeg nærmere betragter denne Sag, er jeg nær ved at helde til den Anskuelse, at der i det her omhandlede Tilfælde slet ikke har været Tale om Incorporation. Denne Lov er ligefrem en kongerigsk Lov. I Landstinget har den ærede Indenrigsminister heldet til den Anskuelse, at selv i Haderslev Amt, hvor man ikke i den Grad havde nogen kongerigsk Lovgivning, beroede den Omstændighed, at Tienden ikke var afløst, ikke paa, at Incorporationen ikke var gennemført, men paa, at de kongerigiske Love ikke vare gennemførte. I saa Henseende kommer jeg accurat til samme Resultat med Hensyn til Wro. For Wros Bedkommende er der den Mærkværdighed, at det ikke alene nu i 1866 er blevet incorporeret i Danmark, og at jydsk Lov har været gjældende der, ligesom tidligere i Kongeriget, men medens i Danmark jydsk Lov gjaldt forud for Christian den 5tes danske Lov, er paa Wro jydsk Lov kommen bagefter den danske Lovgivning. Paa Wro gjaldt nemlig først dansk Lovgivning, derpaa jydsk Lov og endelig atter dansk Lovgivning; saa kom Wro ind under Danmark i geistlige Sager, og der blev givet Love i

Kongeriget, som ogsaa gjaldt for Wro i geistlige Sager, men ikke i andre Retninger.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaaer, da har der i Landstinget været en Discussion om, hvorvidt man kunde opstille andre Grundsetninger for Tiendens Afløsning i disse Districter, end man har opstillet i Kongeriget, og en afgjørende Grund til ikke at gjøre det, var, at det ikke kunde gaae an, efterat man først havde incorporeret de paagjældende Districter, saa at opstille igjen Noget, som gjaldt, før Incorporationen fandt Sted. Dette har, foruden andre Omstændigheder, været Grund til, at et Forslag af Landstingsudvalget om at lade Afløsningen foregaae efter andre Grundsetninger, faldt igjennem. At man ikke kan sige, at man her paany gaaer tilbage til en tidligere Tilstand, det har den ærede Minister selv anerkjendt ved sin § 1; thi hvis Tiendeloven ved Incorporationen af 1866 var bleven saaledes forandret, at der skulde tiendes efter kongerigsk Ret, saa skulde det gennemføres i det Hele; men at dette ikke er Meningen, har Regjeringen selv slaaet fast ved at sætte i § 1, at Tienden er noget Mere paa Wro end i Danmark, og at dette Plus, denne større Ydelse, skulde Behoerne beholde i dette District. Men naar dette er Tilfældet, saa har man altsaa i denne Retning ikke indført den kongerigiske Lovgivning, og saa seer jeg ikke rettere, end at, naar man har frataget dem Fordele, de tidligere havde, maa man consequent heller ikke indføre uheldigere Bestemmelser for dem. Nu foreligger der specielle Bestemmelser for Wros Bedkommende, som jeg ikke troer — jeg kan ikke sige Andet end, at jeg ikke troer det — have foreligget Ministeriet og heller ikke Udvalget; jeg veed ikke, hvorledes det er gaaet til, men jeg kan ikke antage, at disse Bestemmelser ere faldne for Die, de ere ikke blevne omtalte i Udvalgets Betænkning og ikke ved den tidligere Behandling i Landstinget. — For Wros Bedkommende er Sagen den, at uagtet Tienden ikke er afløst, saa er den dog tildeels omdannet i en anden Form, og det paa den Maade, at der i Realiteten ydes ikke mere end en Trediedeel eller en Fjerdedeel af, hvad Behoerne ellers vilde komme til at yde.